

مه‌سرخ کافکا

پیشه‌وا فه‌تاج له ئەلمانییه‌وه کردووێه به کوردی

www.PDF4Kurd.cf

له زنجیره بلاوکراره کانی
ناوهندی غەزەلنوووس- بو چاپ و بلاوکردنه وه
زنجیره ی کتیب ٤١

مهسخ

رۆمان
فرانس کافکا

پیشه واه تاح
له ئەلمانیه وه کردوویه به کوردی

- بهرگ: نیکولاس گرینه ری
- چاپ: دووم- ٢٠١٤
- رینوووس و ههله چنی نوئ
- چاپخانه: تاران
- تیراژ: ١٠٠٠ دانه
- نرخ: ٣٠٠٠ ههزار دینار
- بلاوکار: ناوهندی غەزەلنوووس- بو چاپ و بلاوکردنه وه

له بهرینه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی ١٧٢٩ ی سالی ٢٠١٤ ی پین دراره

سه رچاوه ی ئەم وه رگێرانه

Die Verwandlung

Franz Kafka

مهسوخ

فرانس كافكا

پيشهوا فهتاج

له ئەلمانىيەوه كرديووه به كوردى

Malpary :
www.PDF4Kurd.cf

به‌شی یه‌که‌م

گریگور سامزا به‌یانیه‌ک له خه‌ونگه‌لیکی بیئارامه‌وه
به‌خه‌به‌ر هات و خۆی له‌ناو جیگا‌که‌یدا به‌ رموزنبوویی
بینیه‌وه. له‌سه‌ر پشته‌ سه‌ده‌فئاسا ره‌قه‌له‌که‌ی پال
که‌وتبوو و کاتیک سه‌ری خۆی که‌می‌ک بلند ده‌کرد، زگه
قه‌وسه‌ قاوه‌یه‌که‌ی خۆی ده‌بینی، که‌ به‌ درزی که‌وانه‌یی
که‌رت‌که‌رت بووبوو و پی‌خه‌فه‌که‌شی به‌ ئه‌سته‌م پیوه
مابوو و وه‌خت بوو ته‌واو ده‌خزایه‌ خوار. قاچه‌ زوره‌کانی،
که‌ به‌ به‌روارد له‌گه‌ل چیه‌ی ئاساییدا به‌ شیوازیکی
ئابرووبه‌رانه‌ باریکه‌له‌ بوون، ده‌سته‌پاچانه‌ له‌ پیش‌چاویدا
ده‌بریقانه‌وه.

بیری کرده‌وه: «من چیم به‌سهر هاتووه؟» خه‌ون نه‌بوو.
ژووره‌که‌ی، ژووریک‌ی راسته‌قینه، به‌لام که‌میک چکولانه‌ی
مروفتیک، هیشتا له نیوان چوار دیواره ئاساییه‌کانیدا بوو.
به‌سهر میزه‌که‌دا، که پاکه‌تیک خاویلی نموونه‌یی هه‌لپچراو
بلاو کرابووه‌وه - سامزا کاری گه‌شتکردن بوو - ئەو
وینه‌یه هه‌لواسرابوو، که له‌میژ نه‌بوو ئەم له گو‌فاریکی
تایبته به وینه‌وه بریبوو و خستبوویه چوارچیویه‌کی
قه‌شنگی زیرینه‌وه. وینه‌که خانمیک‌ی نیشان ده‌دا، که به
کلاو و ملیچیک‌ی چه‌رم خوی رازاندبووه‌وه، به قیتوقنجی
دانیشتبوو و ده‌سکیشیک‌ی چه‌رمیشی له پروی بینه‌ردا
پاگرتبوو، که تییدا به‌شی خواره‌وه‌ی په‌لی به ته‌واوی ون
بووبوو.

پاشان نیگای گریگور که‌وته سهر په‌نجه‌ره‌که - مروفت
گوی له ترپه‌ی بارانه‌که ده‌بوو ده‌یدا به ته‌ختی کانزایی
په‌نجه‌ره‌که‌دا - ئەو که‌شوه‌ه‌وا غه‌مگینه ته‌واو مات و
مه‌لوولی ده‌کرد. به خوی گوت: «چۆنه‌ گه‌ر که‌میک‌ی دیکه
بخه‌وم و ئەم هه‌موو شیتیشوورییه فه‌رامۆش بکه‌م.»
به‌لام ئەوه کاریکی ته‌واو نه‌کرده بوو، چونکه گریگور
پاهاتبوو له‌سهر لای راست بخه‌ویت، به‌لام له‌م دو‌خه‌ی
ئیستایدا خوی پی نه‌ده‌چووه سهر ئەو باره. به هه‌ر
هیژیک خوی فری ده‌دایه سهر لای راست، هه‌میشه
ده‌که‌وته‌وه سهر پشت. هه‌لبه‌ت سه‌د جار تا‌قی کرده‌وه،
چاوی لیک نا تا‌کوو پیویست نه‌کات لینگه‌فرتیکانی خوی

پيشنيوه رڊا بو ميوانخانه كه بگه ريمه وه، تاكوو ئه و كار و
راسپاردانه ي دهستم كه وتوون بنووسمه وه، ئه و ئاغاiane
سه رتا له بهرچايدان. با من ئه وه له گه ل خاوه نكاره كه ي
خومدا تاقي بكه مه وه؛ وه لا دهستبه جي ده رده كرime ده ري.
جا كي ده ليت ئه وه بو من خه راپه. گه ر له بهر خاتري دايك
و باوكم خوم دوور رانه ده گرت، له ميژ بوو دهستم له كار
كيشابووه وه، ده روويشتمه به رده مي خاوه نكاره كه و راي
خوم له ناخي ده وه پي ده گوت. جا با بو خوي له سه ر
ميژه كه ي خوي به ربوايه ته وه خوارئ! ئي ئه وه شتيكي
سه يره، له سه ر ميژ دانيشيت و له سه ره وه وه به ره و خوار
قسه بو كارمه نديك بكه يت، كه ده بيت وي راي ئه وه ش له بهر
ئه وه ي خاوه نكاره كه گوئي گرانه ته واو نزيك بيته وه. ئيدي
هيشتا هيو ماوه؛ كه پاره كه م پي كه وه نا، تاكوو قه رزي
دايك و باوكمي پي بده مه وه - ده كرئت پينج تا شه ش
سالي ديكه بخاينه يت - هه ر ده بيت ئه وه بكه م. ئه وكات
گورانكي مه زن روو ده دات. به لام ده بيت جاري من
هه ستمه سه رپي، چونكه شه مه نده فه ره كه م كاژميژ پينج
ده رده چيت.»

ته ماشاي كاژميژه كه ي ئه وبه ره وه ي كرد، كه له سه ر
سندووقه كه وه چر كه ي ده هات. له بهر خويه وه گو تي: «ئهي
باوكي ئاسماني!» كاژميژ شه شونيو بوو و ميله كانيش
په يتا په يتا به ره و پيش ده چوون، ته نانه ت له نيويش لاي
دابوو، له سي چاره گ نيزيك ده بووه وه. ئهي نه ده بوو

میقاته که زهنگی لی بدایه؟ مروّف له جیگا که وه دهیبینی، که
بو سعات چوار به دروستی میقات کرابوو؛ بیشک
زهنگیشی لی دابوو. به لی، به لام ری تیده چوو مروّف به و
زهنگه دیوار له رزینه به خه بهر نه یه ت؟ خو خه ویکی
ئارامیش نه خه وتبوو، به لام له جی ئه وه خه ویکی قوولتر.
به لام ده بایه ئیستا چی بکات؟ شه مه نده فهری داهاتوو
کاتر میر حهوت دهر ده چوو؛ بو ئه وه ی پی رابگات، ده بایه
په له په لیکی شیتانه بکات و نمونه کان هیشتا کو
نه کرابوو نه وه و خویشی ههستی به زیندوویی و
بزیوییه ک نه ده کرد. ته نانه ت گهر فریای
شه مه نده فهره که ش بکه وتایه، له دست هاتوهاواری
خاوه نکاره که ی که وه ک هور ده گرمینیت رزگاری
نه ده بوو، چونکه خزمه تکاری ناو دوکانه که لای
شه مه نده فهری سعات پینج چاوه ری کردبوو و له میژ
بوو نه هاتنی ئه می راگه یان دبوو. ئه و مه خلوقیکی
بیسروشت و بیمیشکی خاوه نکاره که بوو. ئه ی چون بوو
خوی به نه خوش بنووسیت؟ به لام ئه وه ئه و په ری
شهرمه زاری و جی گومان ده بوو، چونکه گریگور له
ماوه ی دهوامی پینج ساله یدا هه رگیز بو جاریکیش چیه
نه خوش نه که وتبوو. بیشک خاوه نکاره که ی له گه ل دکتوری
«کومپانیای دنیایی نه خوش» ده هات، دایک و باوکی
له سهر کوره ته مبه له که یان تو مه تبار ده کرد و له ری
ئاماژهی ئه و پزیشکه وه، که به رای ئه و ته نها مروّقی

ته‌واو ته‌ندروست، به‌لام کارنه‌که‌ر بوونيان هه‌يه، رڤي
هه‌موو به‌رپه‌رچدانه‌وه‌يه‌كي لي ده‌گرتن. ئه‌ي بو تيبيني،
ئايا له‌م حاله‌ته‌دا دكتوره‌كه له‌سه‌ر هه‌ق نه‌ده‌بوو؟ له
راستيدا گريگور، خه‌والووييه‌كي به‌راستي بيسوودي پاش
خه‌ويكي دوورودريژي ليده‌رچيت، هه‌ستي به‌ئاسووده‌يي
و ته‌نانه‌ت به‌ برسويه‌تبه‌يه‌كي زوريش ده‌کرد.

كاتيك له‌ په‌له‌په‌ليه‌يه‌كي زوردا، بيئه‌وه‌ي بتوانيت بريار
له‌سه‌ر جيئه‌يلاني جيگاكه‌ي بدات، بيري له‌و هه‌موو شتانه
كرده‌وه‌- له‌و ئانوساته‌دا ميلي كاتزميره‌كه كه‌وته سه‌ر
چاره‌گي بويت بو‌حه‌وت- كه‌سيك له‌سه‌رخو له‌ ده‌رگاي
ژووره‌كه‌ي دا.

ده‌نگي بانگي ليکرد: «گريگور!»- دايمي بوو- «كاتزمير
چاره‌كي ده‌ويت بو‌حه‌وت، ناته‌ويت بكه‌ويته رڤي.»

ئهو ده‌نگه نه‌رمونيانه! گريگور، كاتيك گويي له‌ ده‌نگي
وه‌لامي خو‌ي بوو، ده‌نگي كه‌ بيگومان و چه‌ندوچوون
هه‌ر ده‌نگه‌كه‌ي جاراني خو‌ي بوو. به‌لام زيكه‌يه‌كي
ئازاراي، كه‌ وه‌ك ئه‌وه‌ي له‌ خواره‌وه بيته و سه‌ركوت
نه‌كرت خو‌ي له‌گه‌ل ده‌نگيدا تيكه‌ل كردبوو و ته‌نها له
سه‌ره‌تادا رڤي به‌ پووني و ئاشكرايي وشه‌كان ده‌دا و له
كو‌تاييدا به‌ شيوه‌يه‌ك ده‌يشيواندن، كه‌ مرو‌ف گوماني له
خو‌ي ده‌کرد ئهو وشانه‌ي به‌ دروستي بيستبيت. گريگور
ويستبووي به‌ وردی وه‌لام بداته‌وه و هه‌موو شتيك
پوون بکاته‌وه، به‌لام له‌و بارودوخه‌دا قسه‌كاني خو‌ي

له وهدا سنووردار كرد كه بليت: «به لي به لي، سو پاس دايه،
وا هه لده ستم.»

هه لبت به هوي دهرگا ته خته كه وه ئه و گورانهي به سهر
دهنگي گريگوردا هاتبوو له ديوي دهره وه وه ههستي پي
نه ده كرا، چونكه دايكي به و قسانه نارام بووه وه و رويشت.
به لام به هوي ئه و گفتوگويه چكولانه يه وه ئه ندامه كاني
ديكه ي خيزانه كه ئاگادار بوونه وه، كه گريگور به
پيچه وانهي چاوهرواني ئه وانوه هيشتا له مالدايه. هيچي
نه خياند و باوكيشي له دهرگا لاهه كييه كه ي دا، به
ئه سپايي، به لام به مست. بانگي له گريگور كرد:

«گريگور، گريگور، ئه وه چييه؟» و پاش ساتيك جاريكي
ديكه به دهنگيكي گر ئاگاداري كرده وه: «گريگور،
گريگور!»

به لام له وديو دهرگا لاهه كييه كه ي ديكه شه وه خوشكه كه ي
به دهنگيكي نزم دهينووزاند:

«گريگور؟ حالت باش نييه؟ پيوستت به شتيك نييه؟»
گريگوريش به رووي ههردوو لايه كه دا گوتي: «وا
ئاماده م» و تهقه لاي بوو له ربي دانپيدانانيكي دروست به
وشه كاندا و مهودادانيكي دريژ له به يني تاقه وشه كاندا هه
گورانكاريبه كي زهق، كه به سهر دهنگيدا هاتبوو، نه هيليت.
باوكيشي گه رايه وه سهر بهرچاييه كه ي خوي، به لام
خوشكه كه ي هه ر دهچرپاند:
«گريگور، توخوا بيكه ره وه.»

به لَام گریگور هرگیز بیری له وه نه ده کرده وه ده رگاکه
بکاته وه، به لکوو هر له گه شته کانیه وه فی ر بووبوو،
شه وان ته نانه ت له مالی خویشیان هه موو ده رگاکان کلیل
بدات.

سه ره تا ویستی به ئارامی و بی ئه وه ی که س بی زاری
بکات هه ستیت و خو ی له بهر بکات و بهر چایی بخوات و
پاشان بیر له دواتر بکاته وه، چونکه هه لبه ت هه ستی به وه
کردبوو که له سه ر جیگا نه ده گه یشته ئه نجامیکی ژیرانه.
ئیستا له یادی بوو، زور جار له سه ر جیگا به هوی
دریژبوونیکی نه زانانه وه هه ستی به ئازاریکی ئه سپایی
کردییت، به لَام ئازاریک که پاش هه ستان وه ک وه همیک
وابووییت و هه نوو که ش به ته وسه وه چاوه پروان بوو چون
په یته په یتا وه همه کانی ئه مرۆی کوتایی دین. ئه و وای
داده نا که گورانه که ی ناو دهنگی جگه له ئاماره یه ک بو
سه رما بوون، یان هر نه خو شیه کی ئاسایی دیکه که
گه شتیاران تووشی دین، هیچی دیکه نییه، له وه دا
بچوو کترین گومانی نه بوو.

فریدانی پیخه فه که زور ئاسان بوو، ته نها ده بایه که میک
هیز بداته خو ی، ئیدی پیخه فه که خو ی خزایه خواری.
به لَام شته کان له وه به دوا سهخت بوون، به تایبه تی له بهر
ئه وه ی که جهسته ی هینده پان بوو، بو هه ستانه سه رپی
پیویستی به ده ست و قول بوو، به لَام له بری ئه وه
خاوه نی ژماره یه کی زور قاچی چکولانه بوو، که بیوچان

له جوولهی جیاواز جیاوازا بوون و سه ره پای ئه وهش
گریگور دهسه لاتی به سه ریاندا نه بوو.

کاتیک دهیویست یه کیک له قاچه کانی بنووشتی نیته وه، ئه و
یه که مجار له بری ئه وه دهکشایه وه و دواتر دهیتوانی ئه و
شته به قاچی بکات که خوی دهیویست. له و نیوهنده دا
قاچه کانی دیکه ی، وهک ئه وهی ئازاد کرابن، به ئازار و
ورووژاوییه کی زوره وه که وتبوونه جووله. گریگور به
خوی دهگوت: «هه ر بیسوود له ژیر جیدا نه مینییه وه!»

سه ره تا ویستی به به شی خواره وهی جهسته ی
سه رجیگا که به جی بهیلت، به لام بوی ده رکه وت به شی
خواره وهی، که بو تینییتان هیشتا خوی نه بیینیوو و له
توانایدا نه بوو وینایه کی دروستی له باره وه هه بیته،
ئیجگار سهخت ده جوولینرا؛ زور به کاوه خویی ده جوولا و
دوآجار کاتیک وهک ئه وهی در بوو بیته، هه موو هیزی
خوی کو کرده وه و به بی چه ندو چونکاری خوی به ره و
پیش پالنا، به لام ئاراسته یه کی هه له ی هه لبارد بوو و خوی
به توندی دا به قاچی خواره وهی سیسه مه که دا و ئه و
ئازاره سووتینه ره ی که ههستی پیکرد، ده رسی ده دا، که
له م ئانوساته دا به شی خواره وهی جهسته ی هه ستیارتین
جی بوو.

له بهر ئه وه هه ولی دا سه ره تا به شی سه ره وهی جهسته ی
له ژیر جیگا که به ده رخات و له سه رخو سه ری سووراند و
رووی کرده قه راخ جیگا که. ئه وهی به ئاسانی پیکرا و

سهره‌رای پانی و سه‌نگینییه‌که‌ی، چیوه‌ی جه‌سته‌ی
دوابه‌داوی سهری سوورا. به‌لام که دواجار سهری له
ده‌روه‌ی جیگا‌که‌ی به‌ه‌واوه‌ راگرت، نه‌یویرا به‌و
شیوه‌یه به‌رده‌وام بیټ، چونکه‌ نه‌گه‌ر دواجار به‌و شیوه‌یه
خوی فری بدایه‌ته‌ خواری، ده‌بایه‌ په‌رجوویه‌ک روو بدات،
تاوه‌کوو سهری بریندار نه‌بیټ. ئیستاش به‌هیچ شیوه‌یه‌ک
نه‌ده‌بوو له‌ هوش خوی بچیټ؛ نه‌گه‌رنا هر چاتر بوو
له‌ژی‌ر جیگادا بمینیتته‌وه.

به‌لام کاتیک پاش هه‌مان زه‌حمه‌ت وه‌ک پیشت‌ر له‌سهر
جیگا‌که‌ دریژ بووه‌وه و سه‌رله‌نوی قاچه‌ چکولانه‌کانی
خوی بینیه‌وه، که به‌رامبه‌ر یه‌ک ده‌جه‌نگین و خویشی
هیچ چاره‌یه‌کی نه‌ده‌دوژییه‌وه، تاوه‌کوو بتوانیت‌ ئارامی
بگه‌رینیتته‌وه، هه‌مدیس به‌ خوی گوته‌وه، ناشیت‌ له‌ژی‌ر
جیگادا بمینیتته‌وه و ژیرانه‌ترین شت‌ نه‌وه‌یه، هه‌موو شتی‌ک
بکاته‌ قوربانی، گه‌ر بیټ و ترووسکه‌ هیوایه‌ک له‌ ئارادا
هه‌بیټ، تا بتوانیت‌ خوی له‌ جیگا‌که‌ی رزگار بکات. به‌لام
هه‌مان کاتیش نه‌وه‌ی فه‌راموش نه‌کرد، تاونا‌تاویک به‌
بیری خوی به‌ینیتته‌وه، که له‌ بریاری گوماناوی باشتر،
تیفک‌رینی به‌کاوه‌خو و هیمنه. له‌و ساتانه‌دا هه‌تا له‌ توانیدا
بایه‌ به‌ تیژی رووی چاوه‌کانی له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ ده‌کرد، به‌لام
دیمه‌نی ته‌مومژه‌که‌ی نه‌و به‌یانیه، که ته‌نانه‌ت نه‌وبه‌ری
شه‌قامه‌ ته‌نگه‌که‌ی رووپوش کردبوو، گه‌شبینی و
هوشیاری پی نه‌ده‌به‌خشی. له‌ چرکه‌ی سه‌رله‌نوی میلی

کاتژمیږه که دا به خوئی گوت: «کاتژمیږ حهوت بووه،
حهوت بووه و هیشتا ته مومژیکی ئاوه هایه.» و بو ساتیک
به نه فه سیکی ئارامه وه له ویادا پال که وتبوو، وهک ئه وهی
چاوه پروانی گه رانه وهی جیهانی راسته قینه و روتینی له و
بیډه نگییه بکات.

به لام پاشان به خوئی گوت: «به رله وهی چاره گی بویت بو
هه شت، پیویسته جیگا که م به ته واوی جیهیشتیبت. هه تا
ئه و وه ختهش یه کیک له دوکانه وه دیت، تا کو
سه روسوړاخم بکات، چونکه دوکان بهر له کاتژمیږ حهوت
ده کریته وه.» خوئی بو ئه وه ئاماده کرد، به ته واوی
جهسته یه وه له سهر یه ک ئیقاع و پیکرا جیگه ی خه وه که ی
چول بکات. ئه گه ر به و شیوه یه له سهر جیگا که یه وه خوئی
بخزاندا یه ته خواری، ئه وا سهری بریندار نه ده بوو، چونکه
دهیویست له ساتی که وتنه که دا سهری بلند بکات.
له وه ده چوو پشتی رهقه له بیت؛ هه لبهت گه ر بکه وتایه ته
سهر فهرشه که پشتی هیچی لی نه ده هات. زورتر بیری له و
زرمه گه وره یه ده کرده وه، که ده بوو که وتنه که ی بیکات و
گه ر له پشت هه موو ده رگا کانه وه توقاندنی ئه وانی دیکه ی
لی نه که وتایه ته وه، ئه وا لانیکه م خه می لی ده که وته وه.
به لام پیویست بوو زاتی ئه و ریسکه بکات.

کاتیک گریگور نیوهی جهسته ی له سهر سیسه مه که وه
دهرچوو بوو - ئه م ریگا نوییه یان پتر یارییه ک بوو وهک
له وهی سهخت بیت، ته نها پیویست بوو به گوژم ته کان

بدات- به بیری هاته وه، هه موو شتیک چه ند ئاسان ده بوو
گهر بهاتنایه بو کومه کی. دوو کهسی به هیز- گریگور
بیری له باوکی و کچه خزمه تکاره که ده کرده وه- به
ئاسانی به شیان ده کرد؛ ته نها پیویست بوو ده ستیان بخه نه
ژیڕ پشته که وانه ییه که یه وه، له سه ر جیگا که یه وه هه لیبرن و
به و کیشه وه بچه مینه وه و ئیدی به کاوه خو لیگه رین به سه ر
ئه رزه که دا پان بیته وه و به هیوای ئه وه ی قاچوچکه کان
دوایی رۆلی خوین ببینن. ئایا ده بایه ئیستا، گهر
دهرگا کان دانه خرابانایه، هاواری کومه ک بکات؟ له گه ل ئه و
فکره دا، سه ره رای ئه و هه موو لیقه و ماوییه، بزه ی ده هات و
له توانیدا نه بوو بزه که ی سه رکوت بکات.

ئیستا کار گه یشتبووه ئه وه ی گهر گوژمی توندتری به
خوی بدایه ئه و له توانیدا نه ده ما له نگه ری جه سته ی
خوی راگریت، ئیدی ده بایه به م زوانه خوی ته و او یه کلایی
بکاته وه، چونکه پاش پینج خوله کی دیکه کاتژمیر ده بووه
هه شت چاره ک که م.

کاتیک زهنگی ده رگای خانووه که لی درا، به خوی گوت:
«ئه وه یه کینکه له دوکانه وه هاتووه.» و وهخت بوو له
جیی خویدا رهق ده بوو و قاچه چکۆلانه کانی هینده ی دیکه
خیراتر هه له که سه مایان بوو. بو ساتیک هه موو شتیک
خاموش بوو. گریگور، به دا لغه ی هیوایه کی بیمانا وه به
خوی گوت: «دهرگا که ناکه نه وه.»

به لام پاشان وهك هه مېشه كچه خزمه تكاره كه به ههنگاوى
گورجوگوله وه به ره و ده رگا كه رويشت و كردييه وه.
گريگور ته نها هينده ي پيوست كرد يه كه م وشه ي سلاوى
ميوانه كه ببستيت، ئيدى زانى كنيه - نوينه رى كومپانياكه
به تايبه تى خوى هاتبوو. بوچى گريگور به وه مه حكوم
بوو لاي كومپانيايه ك كارمهند بيت، كه له بچووكترين
دواكه وتندا مه زنترين گومانى لى بكن؟ ئايا هه موو
كارمهنده كان پيكره به دفره گه ليك بوون، ئايا له ناوياندا
كه سيكى دلسوز نه بوو، كه نه گهر چهند كاتر مييريكى به يانى
له پيناوى كومپانياكه دا نه قوزيته وه، نه وا له تاو
سه رزه نشتى ويژدانى شيت بيت و ته نانه ت له توانيدا
نه بيت سه رجيگا كه ي خوى جيھيليت؟ ئايا به راستى به س
نه بوو، شاگرديك بنيرن سوراخى بكات - گهر هه رگيز
پيوستى به و پرسيار و پرسياركارييه بكرديه - ئايا
ده بايه نوينه ره كه خوى به تايبه تى ته شريف به نييت و له
رپى نه وه وه به ته واوى خيزانه بيخه تاكه ي نيشان بدات،
كه ليكولينه وه ي نه و مه سه له گومانليكراوه ته نها ده كريت
به عه قلى خودى نوينه رى كومپانياكه رابسيپردريت؟ پتر
به هوى نه و ورووژاوييه ي كه گريگور به هوى نه و
فكرانه وه خوى تيدا ده بينييه وه وهك له بريارپيكي
راسته قينه، به هه موو هيزييه وه، خوى له جيگاي خه وه كه ي
ده رپه راند. ته په يه كي توند هات، به لام ته قه وره قه يه كي
راسته قينه نه بوو. به ربوونه وه كه ي به هوى فهرشه كه وه

که میک لاوازتر بوو، ههروهه پشتمیشی له و رادهیه پانتر
بوو که گریگور بیرى لى کردبووهوه، بویه زرمهیهکی کپی
لیوه هات، که زور سهرنجی دهوروبهری رانهکیشا. تنها
سهرى وهک پیویست بهئاگاوهرانهگرتبوو و دابووی به
ئهرزهکهدا؛ سهرى ههلسوورپاند و له توورپهیی و نازاردا له
فهرشهکهی دهخشانده.

له هودهکهی تهنیشتهوه به دهسته چهپدا نوینهرهکه گوتی:
«لهو ژوورهدا شتیک بهربووهوه.»

گریگور ههولی دهدا بیهینیتیه پیش چاوی، ئاخو نهدهشیا
شتیکی لهو جوهره که ئهمرو له خوئی رووی دابوو،
روژیک له روژان له نوینهرهکهش بقهومیته؛ خو مروف
دهبایه له راستیدا لانیکهم دان به بوونی ئهوهدا بنیت.
بهلام وهک بو بهرپهچدانهوهیهکی توندی ئهو پرسیاره،
ئیسنا نوینهرهکه له هودهکهی تهنیشتهوه چهند ههنگاوئیکی
دیاریکراوی ههلهینایهوه و به پووتهکانی کرتهی له
ئهرزهکه ههستانده. له ژوورهکهی دهستی چهپهوه
خوشکهکهی دهیچرپاند، تاکوو شتیک له گریگور بگهیهنیت:
«گریگور، نوینهرهکه لییرهیه.»

گریگور له بهر خویهوه گوتی: «دهزانم.» بهلام زاتی نهکرد
دهنگی هینده بلند بکات، که خوشکهکهی گوئی لی بیت.
ئیسنا باوک له هودهکهی دهستهچهپهوه دهیگوت: «کاکی
نوینهر لییرهیه و دهپرسیته، ئاخو به شهمندهفهرهکهی
سهرلهبهیانی نهرویشتوویت. ئیمه نازانین چی پی بلین.

که سیکی هیند سهرسهخته. دلنیاشم حالی باش نییه،
ئه گهرچی له به یانییه وه حاشای لی دهکات.»
گریگور به کاوه خۆ و تیرامانه وه گوتی: «ههر ئیستا دیم»
و جوولهی لیوه نه هات، تاوه کوو یهک وشه ی گفتوگوکانی
له قیس نه چیت.

نوینهرکه گوتی: «خانمی به ریز گه روا نه بیت به راستی
منیش هیچ روونکردنه وه یه کم بۆی نییه. هیوادارم
نه خوشییه کی سهخت نه بیت. ئه گهرچی پیویسته له لایه کی
دیکه شه وه ئه وه بلیم که ده بیت ئیمه ی بازرگان - جا ئیدی
ئه وه چ شتیکی خوشبه ختانه بیت یان جیی داخ بیت - گوئ
به خهراپحالییه ئاسانه کان نه دهین.»

دوو باره باوکه بیسه بره که ی له دهرگا که ی دایه وه و
پرسی: «که وابی ئیستا کاکی نوینهر ده توانیت بیته ژووری
بۆ لات؟»

گریگور گوتی: «نه خیر.»

له ژووره که ی ته نیشتی به دهسته چه پدا بیده نگییه کی
شهرمه زارانه هاته کایه وه، له ژووری ته نیشتی به
دهسته راستدا خوشکه که ی که وته هه نیسکدان.

ئایا بۆچی خوشکه که ی نه ده پرۆیشته لای ئه وانی دی؟
هه لبهت ئیستا له جیگا که ی به دهر که وتبوو و جارئ خوی
له بهر نه کردبوو. ئه ی بۆچی ده گریا؟ له بهر ئه وه ی ئه م
هه لئه دهستا و بواری به نوینهره که نه ده دا بیته ژووره وه،
له بهر ئه وه ی له مه ترسیی ئه وه دا بوو ئیشه که ی له دهست

بدات و ئیدی خاوهنکاره که ی به داواکانی ئەوسایه وه شوین دایک و باوکی بکه ویتته وه؟ ههلبهت ئەو خه مانه بو ئەم ئانوساته نابه جی بوون. گریگور هیشتا لیڤه بوو و به که مترین راده بیرى له وه نه ده کرده وه خیزانه که ی خو ی به جی بهیلت. له وه له حزه یه دا له سه ر ئەو فه رشه که وتبوو و هیچ که سیکیش، گه ر ئاگاداری بارودوخی بوایه، داوای لی نه ده کرد بوار به هاتنه ژووره وه ی نوینه ره که بدات. به لام به هو ی ئەو بیڤریزییه بچوو که وه، که ده کرا دواتر به ئاسانی بیانوو یه کی شیاوی بو بدو زیتته وه، ده سته جی له کاره که ی ده رنه ده کرا. گریگور پیشی وا بوو، زور ژیرانه تر ده بوو به هیمنی لی گه رین، وه ک له وه ی به گریان و قسه بیزاری بکه ن. به لام ئیدی گومانیک له ئارادا هه بوو، که تهنگی به وانى دیکه هه لچنیبوو و ئەو هه لسوکه وته ی لی که وتبوو وه.

نوینه ره که به دهنگی به رزه وه گوتی: «به ریژ سامزا، چی رووی داوه؟ ئیوه له ژووره که تاندا ده رگاتان له سه ر خو تان داخستوو و ته نها به به لی و نه خیر وه لام ده ده نه وه، بوونه ته مایه ی خه میکی ناپیویست بو دایک و باوکتان و- ئەمه ته نها له په راویژدا ده لیم- به داوای ئەرکه کانی کاره کانتاندا ناچن و له راستیدا به شیوه یه کی بیشه رمانه ش ئەم کرداره ده نوینن. من لیڤه دا به ناوی دایک و باوکتان و خاوهنکاره که تانه وه قسه ده که م و به جدی ده سته جی داوای روونکردنه وه یه کی روون و

ئاشكراتان لى دەكەم. پىم سەيرە، پىم سەيرە. من وام
 دەناسىن كە ئىوھ مروڧىكى ئارام و ژىر بن، بەلام ئىستا وا
 دىنە پىش چاوم تازە بكونە ئەوھى بە مىزاجى
 سەيروسەمەرھوھ خوتان بنوئىن. لە راستىدا
 خاوەنكارەكەتان ئەم بەيانىيە ئاماژەى روونكردنهوھىەكى
 شياوى دامى- باس باسى ئەو برەپارەىە بوو، كە لەمىژ
 نىيە پىتان سپىردراوھ، بەلام من بەراستى پەيمانى
 شەرھفم داىە كە ئەو روونكردنهوھىە راست نىيە. بەلام
 ئىستا لىرەدا ئەو سەرسەختىيەتان دەبىنم، كە جى
 حالىبوون نىيە و ھەر ئارەزوويەك بو كەمترىن پشتگىرى
 لە ئىوھ لە دەست دەدەم. شوئىنكارەكەشتان شوئىنكارىكى
 زور مسوگەر نىيە. من پىشووخت نىازم ھەبوو دووبەدوو
 ئەو شتانهتان پى بلیم، بەلام بەوھدا كە ئىوھ بىسوود كاتم
 لىدەگرن، ئىدى نازانم بوچى داىك و باوكىشتانى لى
 ئاگادار نەكەمەوھ. كارەكانتان لەم ماوھىەى پىشووھوھ
 كەموكورن. لە راستىدا ئىستا وەرزى بازركانىيەكى باش
 نىيە، ئىمە دان بەوھدا دەنىين، بەلام وەرزى بى مامەلە
 بوونى نىيە و نابىت بوونى ھەبىت، بەرپىز سامزا.»
 گرېگور ئوقرەى لى برا و لە تاوان ھەموو شتىكى دىكەى
 فەراموش كرد و ھاوارى كرد: «بەلام كاكى نوئىنەر، من
 ھەر ئىستە دەستبەجى دەرگاگە دەكەمەوھ. نارەحەتتىيەكى
 سووك، سەرلەگىژەوھچوونىك رىيان لىگرتەم ھەستم. من
 ھىشتا لەژىر جىگادام. بەلام ئىستا زىندوو بوومەتەوھ.

ئىستا له جيگا كه م هه لده ستم. تهنه چركه يه ك سه برتان
هه بيت! هيتا به و ئاسانيه ي كه بيرم لى كردبو وه
ناكرىت. به لام حالم باشه. ئاي ئه وه چون به و جوره له
مروفت دهقه وميت! هه تا دويينيشه و كه موكوريم نه بوو، خو
دايك و باوكم دهزانن يا خود باشتربليم، هه ر له دويينى
ئيواره وه هه ستم به شتيك كردبوو. دهبايه له رووخسارم
ببينرايه. بوچى كوگام لى ئاگادار نه كرده وه؟! به لام مروفت
هه ميشه وا دهزانيت دهتوانيت نه خوشييه ك به بن مانه وه له
ماله وه ببه زينيت، كاكي نوينه ر! له دايك و باوكم گه رين!
هيچ هوكارىك نيه بو هه موو ئه و شتانه ي به سه ر منيدا
دههينن، خو من هيچم پى نه گوتراوه. ئيوه رهنگه ئه و
راسپاردانه تان نه خوئندبيتته وه كه من له م دواييه دا
ناردوومن. بو زانياريتان، هه ر به شه مه نده فهرى كاتر مير
هه شت دهرده چم، به و چهند كاتر ميري ئاراميه هيز
هاتووه ته وه به رم. تهنه ريم لى نه گرن، كاكي نوينه ر. من
خوم پاش كه ميك له دوكان ده بم و ئيوه ش ئه و چا كه يه م
له گه ل بكن، ئه وه بگه يه نن و لاي كاكي خاوه نكاره كه م
دوو قسه ي باشم بو بكن!»

له كاتيكدا گريگور هه موو ئه م شتانه ي له ده م دهرپه رى و
به ئاسته ميش دهيزانى خو ي چى ده لىت، هه لبه ت به هو ي
ئه و راهينانه وه ي كه له سه ر جيگاي خه وه كه ي كردبووى،
به ئاسانى خو ي له سندوو قه كه نزىك كرده وه و هه ولى دا
خو ي پيوه هه ستينيت. به راستى ده يو يست دهرگا كه

بکاتهوه، بهراستی دهیویست بوار بدات ئهوان بیینن و له گه‌ل نوینه‌ره که دا بدویت؛ عه‌ودالی ئه‌وه بوو بزانیته، ئه‌وانی دی که ئیستا به‌م شیوه‌یه داوای ئه‌میان ده‌کرد، له دیتنی دیمه‌نیدا چی ده‌لین. گهر بتوقینایه، ئه‌وا گریگور چیترا به‌رپرسیار نه‌ده‌بوو و ده‌یتوانی ئارام بیت. به‌لام گهر هه‌موو شتیکیان به‌ ئارامی وهرگرتبایه، ئه‌وا ئه‌میش هویه‌کی نه‌ده‌بوو به‌و‌جوره‌ بشله‌ژیت و گهر په‌له‌ی بکردایه ده‌یتوانی به‌راستی کاترمیر هه‌شت له ویستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ر بیت.

سه‌ره‌تا چه‌ند جاریک له‌ سندوقه‌که هه‌ل‌خلیسکا، به‌لام دوا‌جار دوا‌هه‌مین گو‌ری به‌ خوی دا و به‌ قینجی راوه‌ستا؛ چیترا گو‌یی نه‌ده‌دا به‌ ئازاره‌کانی به‌شی خواره‌وه‌ی جه‌سته‌ی له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی زوریش ده‌چووزانه‌وه. ئیستا خوی به‌سه‌ر پالپشتی قه‌نه‌فه‌یه‌کی نزیکه‌وه دا و به‌ قاچه‌ چکۆلانه‌کانی، توند خوی به‌ قه‌راغه‌کانییه‌وه گرت. به‌لام به‌و کاره‌ش فه‌رمان‌ره‌وایی به‌سه‌ر جه‌سته‌ی خویدا به‌ده‌ست نه‌هینابوو و بیده‌نگ بوو، چونکه ئیستا ده‌یتوانی گو‌ی بو نوینه‌ره‌که را‌دی‌ریت.

نوینه‌ره‌که له‌ دایک و باوکی پرسی:
«ئیه‌وه یه‌ک وشه‌ چیه‌ تیگه‌یشتن؟ نا‌کا به‌ شیتمان بزانیته؟»

دایکی به گری گریه وه دهنگی لی بهرز بووه وه: «بو
خاتری خوا، رهنگه نه خوشییه کی سهختی گرتییت و
ئیمهش لیروهه عه زابی بدهین.»

پاشان هاواری له گریته کرد: «گریته، گریته!»
خوشکه که ی گریگور له دیوه که ی که وه دهنگی لیوه
ههستا: «دایه؟»

به ناو ژووره که ی گریگوردا دهنگیان دهگه یشته یه کدی.
«پیویسته دهستبه جی بگه یته لای دکتور، گریگور
نه خوشه، په له له دکتوره که بکه، ئیستا گویت له دهنگی
گریگور نه بوو؟»

نوینه ره که به دهنگیک، که له به رابه ر هاوارکردنی
دایکه که دا ئیجگار کز بوو، گوتی: «ئه وه دهنگی ئاژهل
بوو.»

باوکی به ناو هۆده که ی پیشه وه دا بانگی له ئانا کرد: «ئانا!
ئانا!» و چه پله یه کی لی دا، «برۆ دهستبه جی قفل سازیک
بهینه!»

بیدوا که وتن دوو کچه که، که تهنووره کانیاں گقه یان دههات،
به ناو ژووره که ی پیشه وه دا تیپه رین و ده رگا که یان
کرده وه؟ ئایا خوشکه که ی چون هیند خیرا خوی له بهر
کرد بوو؟ ئه سلهن گوئیستی زرمه ی ده رگا که نه بوویت،
دیاره له سه ر پشت جیانه یشتبوو، هه لبهت ئه وه شتی که،
هه میسه له ناو ئه و خانوانه دا روو ده دات، که کاره ساتیکی
گه وره یان تییدا رووی داوه.

گرینگور هيندهى ديكه برسى بوو. كهوابى چيدى له
قسهكانى تينهدهگهيشتن، ئەگەرچى بهشى خوى پوون،
تەنانەت پوونتر له جاران هاتبوونە بەر گوڤى خوى،
رەنگە ھۆكارەكەى بۆ راھاتنى گوڤىيەكانى گەرابيئەوہ.
بەلام هيچ نەبيت باوہريان وابوو ساغ نيبه و ئامادە بوون
كۆمەكى بكەن. دووبارە ھەستى بەوہ دەكرد كيش
كرابيئەوہ ناو بازنەى ئادەمیزادى و ھىواى كار و
سەرکەوتنى مەزن و سەرسوورھينى بە قفلساز و
دكتورەكەش بوو، له راستيدا بى ئەوہى بە دروستى
ليكيان جودا بكاتەوہ. كەميك خوى كۆكاند، تاكوو بۆ ئەو
گفتوگو يەكلایيەكرانەوہ، كە له پيشى بوون، ھەتا له
توانايدا بوو دەنگيكي پوون و ئاشكرا بە دەست بەيئيت،
بەلام تەقەلای بوو ئەوہ تەواو كپ و بيدەنگى بكات،
چونكە رپى تى دەچوو دەنگى كۆخەكەشى له دەنگى
كۆخەى ئادەمیزاد جياواز بيئ؛ شتيك خويشى چيتر زاتى
نەدەكرد بريارى لەسەر بدات. لەو نيوەندەدا ژوورەكەى
تەنيشتى تەواو بيدەنگ كەوتبوو. رەنگ بوو دايك و باوكى
لەگەل نوينهەرەكەدا لەبەر ميزەكەدا دانيشتيبتن و چرپەيان
بيئ، رەنگ بوو ھەموان سەريان بە دەرگاكەوہ نايئ و
گوڤيان راديرايئ.

گرینگور بە قەنەفەكەوہ ھىواش ھىواش خوى بەرەو پووى
دەرگاكە خشاند، لەوئى قەنەفەكەى بەردا، خوى بەرەو
دەرگاكە فرى دا و خوى بە دەرگاكەوہ قينج راگرت و-

ژیرپیی قاچه چکۆلانهکانی ماددهیهکی لیکن و شیلهیان
پیوه بوو- لهوئ له حزهیهک لهو خۆماندووکردنه
حهوایهوه. بهلام پاشان کهوته ئهوهی به دهم کلیلی ناو
کیلۆنهکه بادات. بهداخهوه دهرکهوت، که خاوهنی ددانی
راستهقینه نییه،- ئایا دهبايه به کوی کلیلهکه بگریت؟-
بهلام له بری ئهوه کاکيلهکانی زۆر بههیز بوون؛ به
کۆمهکی ئهوان کلیلهکهی بهراستی هینایه جووله و گوی
نهدهدا بهوهی که بیشک زیان به خوی دهگهیهنیت، چونکه
شلهمهنییهکی قاوهیی له دهمییهوه هاته دهر، بهسهه
کلیلهکهدا دارژا و دلۆپهی کرده سهه ئهرزهکه.

نوینهرهکه له ژوورهکهی پهنايهوه گوتی: «گوی بگرن،
کلیلهکه دهسوورینیت.»

ئهوه بو گریگور وره بهخشییهکی گهوره بوو؛ بهلام دهبايه
هموان بانگیان لی بکردبايه، دایک و باوکیشی، هاواریان
بکردایه: «ئافهرم گریگور، پهیتاپهیتا نزیک بهوه، له
کیلۆنهکه نزیک بهرهوه!»

لهگهل وینای ئهوهدا که هموان به تهوسهوه شوین
تهقهلاکانی کهوتبن، به هموو ئهوه هیزهوه که له توانایدا
بوو کوی بکاتهوه، قهپالی له کلیلهکه گیر کرد. به پیی
جووله و سوورانی کلیلهکه سهمای به دهوری کیلۆنهکهدا
دهکرد؛ لهم ئانوساتهدا تهنها به دهمی خوی به پیوه
راگرتبوو و ئیدی به پیی پیویست خوی به کلیلهکهوه
ههلهواسی یاخود به تهواوی کیشی جهستهی کلیلهکهی

بەرەو خوارى كىشى دەکرد. قرتەيەكى پوونتەر كە لە
گەرانبەوہى دواجارى كيلونەكە هات و گريگورى بەراستى
هوشيار كردهوہ. بە ھەناسە ھەلكيشانىكەوہ بە خوى وت:
«كەوابى پيوستيم بە كيلونسازەكە نەبوو» و سەرى
ھاويشتە سەر دەسكى دەرگاگە، تاوہكوو دەرگاگە بە
تەواوى بكاتەوہ.

بەوہدا كە پيوست بوو دەرگاگە بەو شيوہيە بكاتەوہ، لە
راستيدا دەرگاگە تا رادەيەكى بەرىن كەوتە سەر پشت و
خوى ھيشتا نەدەبينرا. سەرەتا دەبايە زور لەسەر خو بە
دەورى بالى دەرگاگەدا ھەلسوورپيت، ئەمەش زور
بەئاگاوہ، ئەگەر نەيوستايە ريك لە پيش دەروازەكەدا بە
پشتا بكەويت. ئەو ھيشتا سەرقالى ئەو جوولە سەختە
بوو و كاتى نەبوو، گوى بداتە شتى ديكە و ئالەويادا گووى
لە نوينەرەكە بوو «ئوھا» يكي ليوہ هات - دەنگى وەك
رەشەبايەك هات و ئيستا گريگوريش ئەوى دەبينى، كە لە
ھەموو ئەوانى ديكە لە دەرگاگە نيزيكتەر بوو و دەستى
نايە سەر دەمى داچەقاوى و ھيواش ھيواش لىي
كشايەوہ، وەك ئەوہى ھيزىكى ناديار و يەكئيقاع و
بەردەوام راوى بنيت. ئەى داىكى - سەرەراى ئامادەگى
نوینەرەكە بە سەر و قژىكى ھەلئاوساوەوہ، كە ھۆكارەكەى
بۆ شەوى رابردوو دەگەراییەوہ، لەويادا وەستابوو -
سەرەتا بە دەست و قولى قەدكراوەوہ لە باوكى گريگورى
پوانى، پاشان دوو ھەنگاو بەرەو گريگور پويشت لە

ناوهرآستی ته نووره کهیدا، که به دهوریدا بلاو بووبوووه،
کهوته سهر زهوی، سهری ههتا رادهی هشاردان بهناو
سینهی خویدا نغرو کرد. باوکی به رووخساریکی
دوژمنکارانهوه مستی خر کرد، وهک ئهوهی بیهویت به
پال گریگور رهوانهی ژوورهکهی خوئی بکاتهوه، پاشان
لهناو ژووری میوانهکهدا به گومانهوه له چواردهوری
خوئی روانی، ئیدی دهستهکانی نووساند به دهموچاوییهوه
و کهوته گریانیک، که سینه پان و بههیزهکهی دهلهرزاند.
ئیستا گریگور پیی نهنایه ناو ئه و ژوورهوه، بهلکوو له
دیوی ناوهوه پالی دایهوه به بالی دهرگاکهوه، به
شیوهیهک تهنا نیوهی جهستهیی و سهری دهبینران،
سهری بهلادا خستبوو و بهو شیوهیه تهماشای ئهوانی
دهکرد. لهو نیوهندهدا دنیا روژشتر بووبوو؛ بیگومان
بهوبهری شهقامهکهوه بهشیک له بینایهکی ناکوتای رهشی
خولهمیشی دیار بوو- که نهخوشخانه بوو- بهو
پهنجهرانهیهوه که به شیوازیکی یهکپیتمی و
سهرسهختانه سنووریان بهزاندبوو و روویان
دهرپهپاندبووه پیشی؛ هیشتا باران دهباری، بهلام به
دلۆپهی گهورهوه، که تاک تاک دیار بوون و بهراستیش
تاک تاک دهیاندا به زهویدا. قاپوقاچاخیکی زیاد له
پیویستی بهرچایی لهسهر میزهکه کهوتبوو، چونکه بو
باوکی گریگور نانی بهیانی گرنگترین ژهمی روژ بوو، که
لهگهله خویندنهوهی چند روژنامهیهکی جیاوازیاندا

دریژهی پی دەدا. ریک بەسەر دیوارەکە ی بەرامبەرەو
وینەیهکی سەردەمی سەربازی گریگۆر ھەلواسرابوو، کە
گریگۆری ھەک ئەفسەریکی دووئەستیرە دەناساند،
دەستی بە چەکەکە یەو بوو، بە بزەیهکی بیخەمەو، بە
پۆز و بەرکە سەربازیەکانییەو ھورمەتی خۆی بەسەردا
دەسەپاندی. دەرگای ھۆدەکە ی پیشەوہ کراوہبوو و
لەبەرئەوہی دەرگای مالاکە لەسەر پشت بوو، مروڤ
بەردەمی دەرگای دەری و سەرەتای ئەو پلیکانانە ی
دەبینی، کە بەرەو خوار شوڤ دەبوونەوہ.

ھەلبەت گریگۆر لەوہ ھۆشدار بوو، کە ئەو تاکەکە سە
ئارامیی خۆی لە دەست نەداوہ، گوتی: «ئیدی ئیستا خۆم
دەگۆڤم، شتومەکەکان کۆ دەکەمەوہ و دەڤۆم. دەتانەوئیت،
دەتانەوئیت لیمگەرین ڤۆم؟ ئیدی کاکێ نوینەر ئیستا
دەبینن، من کەلەرەق نیم و ھەز لە کار دەکەم؛
گەشتکردن سەختە، بەلام من بەبێ گەشت ئەسلەن ناژیم.
ئەوہ بۆ کوئ دەڤۆن، کاکێ نوینەر؟ بۆ دوکان؟ ھا؟
ھەموو شتیک ھەک خۆی دەگیرنەوہ؟ مروڤ دەشیت لەم
ئانوساتەدا لە توانیدا نەبیت کار بکات، بەلام ئیستا کتومت
کاتی ئەوہیە توانا و کارەکانی ئەوسام بە یاد بیتەوہ و بیر
لەوہ بکەمەوہ، کە دواتر لە پاش لەناو بردنی ئەم
بەربەستە، چاپوکتەر و پوختەر کار بکەم. من زۆر قەرزاری
بەریری خاوەنکارم، خۆ خۆتان ئەوہ باش دەزانن.
لەلایەکی دیکەوہ خەمی دایک و باوکم و خوشکەکەمە.

تووشی مه خسه ره بووم، به لام به جوریک له جوره کان
 خوم دهرباز دهکه م. به لام لیم قورستر مه که ن. له دوکان
 لایه نی من بگرن! ئەوان کوری گه شتیاره که یان خوش
 ناویت، دهرانم. پیمان وایه کولیک پاره پهیدا دهکات و
 له گه له ئەوه دا ژیانیکی خوش دهباته سه ر. ئیدی هویه کی
 تایه تیان نییه، تاوه کوو حوکمیکی پیشوخت به سه رمدا
 نه دن. به لام، ئیوه، کاکی نوینه ر، ئیوه زیاتر له ماباکی
 ستافه که ئاگاداری دوخه که ن، زیاتر له خودی کاکی
 خاوه نکار خویشی، که له خاسیه تی به ریوه به ریی خویدا
 زور به ئاسانی له حوکمیکدا له زهره ری کریکار خوی به
 سه هودان ده دات. هه لبه ت ده شزانن، گه شتیار، که نزیکه ی
 سه راسه ری سال له دهره وه ی دوکانه که دایه، زور ئاسان
 و زووزوو ده بیته قوربانیی فیتنه و فیتنه کاری و ریکه وت
 و سکالای بیهۆکار، که ئەسته مه بتوانیت به رگری له خوی
 بکات، له بهر ئەوه ی هه رگیز شتیکیان لیوه نابیستی و گه ر
 شتیکیشی پی بلین ئەوه له کاتیکدایه ئەو ماندوو و
 شه که ت له گه شتیکه وه گه رابیته وه و له ماله وه به
 جهسته ی خوی هه ست به و دهره نجامه خراپانه بکات، که
 هۆکاره کانی چیتر سه ره وه به ره یان نه ماوه. کاکی نوینه ر،
 مه رۆن بی ئەوه ی وشه یه کتان پی گوتم، که نیشانم بدات،
 لانیکه م من له به شیکی بچوو کدا له سه ر هه قم!»
 به لام نوینه ره که هه ر له گه له یه که مین وشه کانی گریگوردا
 پشتی تی کردبوو و به سه ر شانی هه لته کیوییه وه و به

دهمی داچه قیوهه و پرووی له دواوه کردبوو و له گریگوری
دهروانی. له کاتی تهواوی قسهکانی گریگوردا بو یهک
له حزه چیه نارام نه وهستا، به لکوو بی ئه وهی چاو له سهر
گریگور لا بدات خووی به رهو دهرگا که کیش ده کرد، به لام
په یتاپه یتا، وهک ئه وهی قه دهغه یه کی نهینی بو جیهیشتنی
ماله که سهر وهر بیست. ئیستا گه یشتبووه ناو دالانه که و له
پاش جووله یه کی له ناکاو، که بو دواهه مین جار پیی له
ژووری میوانه که دهرکیشایه دهری، مروف بروای وا بوو
هر ئیستا بنه پیی سووتاو. به لام له دالانه که دا دهستی
راستی تهواو به رهو پلیکانه کان دریژ کرد، وهک ئه وهی
له وی نه جاتبوون و پاکبوونه وه یه کی مه له کوتی چاوه پیی
بکات.

گریگور هاتبووه قه ناعهت، گهر بیویستایه کاره که ی له
کوگا که نه که ویته ئه وپه ری مه ترسییه وه نه ده بوو به هیچ
شیوه یه ک بوار بدات نوینه ره که به و بارودوخه وه بروات،
دایک و باوکی زور به باشی له هه موو ئه و شتانه حالی
نه ده بوون؛ له ره وتی ئه و ساله دوورودریژانه دا
قه ناعه تیکیان له خه یالی خویندا خولقاندبوو، که گریگور
له و دوکانه دا بو تهواوی ماباقی ژیانی مشورخوراوه و
سهره رای ئه وهش ئیستا به م خه مه ئانوساتیانه ی
خوینانه وه زور سهرقال بوون، به شیوه یه ک، که هه موو
دووربینیه کیان له ده ستدا بوو. به لام گریگور خاوه نی ئه و
دووربینیه بوو. پیویست بوو نوینه ره که رابگیریت، نارام

بکریته‌وه و رازی بکریت و بکریته لایه‌نگریک؛ خو ئیدی
دواروژی گریگور و ته‌واوی خیزانه‌که‌ی به‌وه‌وه به‌ند بوو!
بریا خوشکه‌که‌ی لیږه بایه! خوشکه‌که‌ی ژیر بوو؛ هر
ئه‌وکات که گریگور به ئارامی له‌سه‌ر پشت که‌وتبوو، ئه‌و
گریابوو. بیگومانیش نوینه‌ره‌که، ئه‌و خانمدوسته بواری
ده‌دا خوشکه‌که‌ی گریگور که‌وی بکات؛ خوشکه‌که‌ی
ده‌رگای خانووه‌که‌ی داده‌خست و له‌ناو دالانه‌که‌دا
ترسه‌که‌ی لی دهرده‌کرد. به‌لام خوشکه‌که‌ی لیږه نه‌بوو،
ده‌بایه گریگور خو‌ی شتی‌ک بکات.

به‌بی ئه‌وه‌ی بیر له‌وه بکاته‌وه، که تواناکانی جوولانی
خو‌ی هیشتا نانسیت، هرگیز بی ئه‌وه‌ی بیر له‌وه
بکاته‌وه، که ره‌نگ بوو، زور له‌وانه‌بوو دووباره له
قسه‌کانی تینه‌گه‌یشته‌نه‌وه، بالی دهرگا‌که‌ی به‌جی هیشت؛
به‌ناو دهر‌وازه‌که‌دا خو‌ی کیش کرد، ویستی برواته لای
نوینه‌ره‌که، که به شیوازیکی بی‌مانا و ده‌سته‌پاچانه به
هردوو ده‌ستی خو‌ی توند به محاجه‌ره‌ی پیش مال‌که‌وه
گرتبوو. به‌لام گریگور به‌دوای شتی‌کدا ده‌گه‌را خو‌ی پیوه
بگریت و ده‌سته‌جی به‌هاواری‌که‌وه به‌سه‌ر قاچه چکولانه
و زوره‌کانی خویدا که‌وت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پرووی دا، بو
یه‌که‌مین جار له‌و به‌یانیه‌دا هه‌ستی به ئاسووده‌بیه‌کی
جه‌سته‌یی کرد؛ قاچه گچکوکه‌کانی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که توند
خویان گرتبوو، بو مایه‌ی خوشحالیی خو‌ی هه‌ستی پی
کرد، که ته‌واو گویرایه‌لنی، ته‌نانه‌ت له ته‌قه‌لای ئه‌وه‌دا

بوون هه لیبگرن و بیگو یزنه وه بو هه ر شوینیک که خو ی
 بیهو ی ت. هه ر له ئیستا وه بر وای و ابو و چابوونه وه ی
 دو اجاری هه موو ئازار و ناله کان له پیشیدایه. به لام له
 هه مان چرکه دا، کاتیک له ویدا به نیازی وه ستان له
 جووله جوول، به لاره لار، زور دوور له دایکی نا به لکو و
 به رامبه ری در یژ بو و بو و، دایکی که له راستیدا هیند قوول
 له ناو خو دی خویدا نغو بو و بو و دا چله کی و هه لبه زییه وه،
 به پهل و په نجه ی لی کبلا وه وه نالاندی: «هاوار، بو خاتری
 خوا هاوار!»، سه ری داخست، وه ک ئه وه ی ویستیی تی
 گریگور با شتر ببینیت، به لام بو مایه ی نا کو کی به
 شیوازیکی بیمانایانه پاشه کشی کرده وه، بی ری
 چو و بو وه وه که میزه که له پشتییه وه یه تی، که گه یشته لای
 میزه که وه ک ئه وه ی له دا لعه دا بیت به په له له سه ری
 دانیش ت و هه رگیز له وه نه ده چوو هه ستی به وه کردی ت،
 که به ته نیشتییه وه له که ترییه گه وره که وه که په ری بو وه
 سه ر ئه رزه که، قاوه به جو گه له ده رژی ته سه ر فه رشه که.
 گریگور به ئه سپایی گو تی: «دایه، دایه»، و سه ری هه لبری
 و لپی روانی. بو له حزه یه ک نوینه ره که ته وا و له خه یالیدا
 نه ما بو و. له دیمه نی قاوه رژا وه که دا خو ی پی نه گیرا و
 چه ند جار ی ک قه پالی له به تالایی دا. به سه ر ئه وه دا دایکی
 سه رله نو ی قیزان دییه وه و له میزه که وه هه له ات و که وته
 ئامیزی باو کی گریگور وه، که به هه له دا وان به ره و پرووی
 ده هات. به لام گریگور ئیستا کاتی نه بو و بو دایک و باو کی،

په رده کانی سهر په نجره کان بهرز ده بوونه وه،
 رږژ نامه کانی سهر میزه که ده یان خشیانده، تاک تاک په رده
 به سهر زه وییه که دا ده فرین. باوکی بیرهمانه تینی هیتابوو
 و وهک درنده یه ک فیشکه ی لیوه ده هات. به لام گریگور
 هیتا له به گدانان رانه هاتبوو، به راستی زور به هیواشی
 ده رږویشته. گهر گریگور ته نها بیتوانیایه بسووریت، نه وا
 دستبه جی ده گه یشته ناو ژووره که ی خوی، به لام ده ترسا
 به سوورانده یه کی وهختکوژ سهر له باوکی بپریت و
 هر له حزه یه ک هره شه ی له سهر بوو گوچانه که ی
 دهستی باوکی بدات به پستی یان به سهریدا. به لام
 دواچار گریگور هیچی دیکه ی بو نه مایه وه، چونکه به
 نیگه رانییه وه ههستی به وه کرد، که له ریکردنی
 پشتاو پشندا ته نانهت له وهشی نه ده زانی ناراسته که ی خوی
 راگریت و بهو شیوه یه له گهل تیله چاویکرن دیکه ی
 ترسنوکانه ی بیوچان له باوکی په له ی هه لیکی بوو
 بسووریت و به راستی زور به هیواشی سوورا. رهنگه
 باوکی په ی به مه بهستی باشی گریگور بردبیت، چونکه
 لی تیگ نه دا به لکوو لیره وه وی له دووره وه به سهری
 گوچانه که سهر په رشتی جووله کانی ده کرد.

گهر نه و فیشکه فیشکه ئو قره بره ی باوکی نه ده بوو! گریگور به
 ته واوی میشکی له دست دابوو. وهختبوو ته واو خوی
 ده سوورانده، کاتیک هه میسه له ژیر گویرایه لی نه و
 فیشکه فیشکه دا سهری لی شیوا و دووباره که میکی دیکه

سووراپیه وه. به لام کاتیک خوشحالانه سه ری له ریکی
دهروازه که بوو، ناشکرا بوو که جهستهی ئیجگار پانوپور
بوو هه تاوه کوو بیکیشه پییدا بچیت. بیگومان باوکیشی له
دوخی ئه و ساتهیدا ئهسلن به خه یالیدا نه هات، باله که ی
دیکه ی ده رگا که بکاته وه، تا کوو جیگه ی ته واو بوو گریگور
بکاته وه. فکره جیگیره که ی ئه وه بوو هه تا زووه گریگور راو
بنیته وه ناو ژووره که ی خویه وه. هه رگیز بواری ئه و
ئاماده کارییه سه خته ی نه ده دا، که گریگور پیویستی بوو
هه تا کوو بتوانیت قینج بیته وه و به و شیوه یه به ده رگا که دا
بچیت. زیاتر به ده نگه ده نگیکی زوره وه گریگوری راو ده نا،
وه ک ئه وه ی هیچ به ربه ستیک نه بیته. له پشت گریگوره وه
چیتز وه ک ده نگی تا که باوکیک نه ده هاته بهر گوی، ئیستا
مه سه له که به راستی ناخوش بوو بوو و گریگوریش - چی
ده بیته با بیته - خو ی له ناو ده رگا که خزانده بوو. لایه کی
جهسته ی به رز بوو، گریگور به خواری له ناو ده رگا که دا بوو،
دیوکی جهسته ی به ته واوی زامدار بوو بوو، په له ی دزیو و
ناحه ز به سه ر ده رگا سپییه که وه به جی مان، هه ر زوو گیری
خوارد و له توانیدا نه بوو به ته نها بجوولیت. قاچه
چکوله کانی له دیوکییه وه به چه واوه ده له رزین، ئه وانی
دیوه که ی دیکه ی به ئازاره وه به زه وییه که وه فلیقینرا بوون -
له ویادا باوکی پالکی فریاد پره سانه ی پیوه نا و ئه میش دوور
په رییه ناو ژووره که ی خویه وه. خوینیکی زوری لی
ده رویشته. ده رگا که ی هه ر به گوچانه که داخسته وه، ئیدی
دوچار دنیا بیته نگ بوو.

بهشی دووهم

سهرهتا سهرله ئیواره گریگور له خهوه قورسه
بیهوشناساکه ی به خه بهر هات. بیگومان بی خه ولیتیکدانیش
زور درهنگتر به خه بهر نه ده هات، چونکه ههستی ده کرد
تهواو حهواوه تهوه و تیرخه و بووه. به لام وای ده هاته
پیش چاو، به ههنگاو یکی کورت و خیرا و داخستنیکی
به کاوه خوی ئه و ده رگایه به خه بهر هات بیت، که
دهرپویشته وه سهر دالانه که. شهوقی گلپه کاره باییه کانی
سهر شه قامه که لیروه له وی به رهنگیکی سپیه لگه راو
به ژیر سه قفه که و به سهر به شه بلنده کانی موبیلیاته کانه وه
بوون، به لام له خواره وه لای گریگور تاریک بوو. به
هیواشی له ری جوولانیکی هیشتا نه زانانه ی
ههسته وه ره کانییه وه، که تازه فیتر ده بوو قه دریان بزانیته،
خوی به ره وه ده رگاکه کیش کرد، تا کوو ته ماشا بکات،
ئاخو له وی چی رووی داوه. لای چه پی تاکه زامیکی
ناره حه تی جه رین و دریزکه له بوو و ده بایه له سهر دوو
ریزه قاچه کانی ههنگه شه له بکات. یه کیک له قاچه
چکولانه کانی له رهوتی رووداوه کانی پیشنیوه پرودا به
سهختی بریندار بوو بوو و بیگیان به دوایه وه ده خشا-
وهک په رجوو یهک وا بوو، که ته نها یه کیکیان زامدار
بوو بوو-

سهره تا لای دهرگاکه ههستی کرد که له پراستیدا چی شتیک کیشی ئه ویی کردبوو؛ بوئی خواردن بوو. چونکه له ویی قاپیکی قول پر کرابوو له شیرینی شیرینکراو و پارچه چکوله چکوله ی سه مونی سپی تیگوشرابوو. وهخت بوو له خوشیاندا پیده کهنی، چونکه له بهیانی زیاتر برسی بوو و دهستبه جی ههتا سهر چاوه کانی سهری له ناو شیره که دا نقوم کرد. به لام ههر زوو نائومیدانه سهری دهرهینایه وه؛ نهک تهنها له بهر ئه وهی که نان خواردن له بهر دیوه ناهه مواره که ی چه پی کیشه ی بو دروست ده کرد- ئه و تهنها کاتیک ته واوی جهسته ی به هه ناسه وه کاری له گه ل بگردایه دهیتوانی نان بخوات- سهره پای ئه وهش تامی شیره که ی، که هه همیشه خوشه ویستترین خواردنه وهی گریگور بوو و بیگومان ههر له بهر ئه وهش خوشکه که ی بوئی دانا بووه ژووری، هیچ پی خوش نه بوو. به لی گریگور به پرۆتهسته وه پشتی له قاپه که کرد و کشایه وه ناوه پراستی ژووره که وه.

وهک گریگور له درزی دهرگاکه وه دهیبینی، له ژووری میوانه که غازه که داگیر سینرابوو، به لام له کاتیکدا وهک هه همیشه له و ساته وهخته ی پرۆژدا باوکی پرۆژنامه ی دوانیوه پرۆی بو دایکی و هه ندیک جار خوشکه که ی به دهنگی بهرز دهخوینده وه، ئیستا یهک دهنگ چیه نه دههات. به لام رهنگیش بوو ئه و خویندنه وهیه، که خوشکه که ی بوئی دهگیرایه وه و له نامه کانیدا باسی ده کرد، له م ماوه یه ی

رځاږدوودا ته و او فه راموښ کرابیت. به لام چوارده وریشی
بیډهنگ بوو، نه گهرچی به دلنیا یی ه وه ناو خانوه که چول
نه بوو.

گریگور به خوی گوت: «نه م خیزانه چ ژیانیکی بیډهنگ
ده ژین» و له کاتیکدا له بهر خوی ه وه چاوی له زولمته
بریوو، ههستی به شانازی ه کی گه وره کرد، که توانیووی
ژیانیکی ناو ها له ناو نه پارتمانیکی هیند قه شهنگدا بو دایک
و باوکی و خوشکه که ی بسازینیت. به لام چون ده بوو،
نه گهر نیستا هه موو نارامی و خوشگوزهرانی و
ناسووده یی ه که به کاره سات کوتایی بهاتایه؟ تا کو خوی
له ناو خه یالگه لیکي ناو ها دا ون نه کات که و ته وه جول ه و
خشوکانه به ناو ژووره که دا ده هات و ده چوو.

به دریژی نی نه و نیواره یه جاریک بالیکی ده رگا که و جاریک
بالیکی دیکه ی تا راده ی درزیکی بچکوله کرایه وه و به په له
داخرایه وه، هه لبه ت که سیک ده یویست بیته ژووره وه،
به لام له گه ل نه وه شدا گومانی نیجگار زور بوو. نیستا
گریگور دروست له پیش ده رگای ژووری میوانه که دا
وهستا، بریاریدا به هه ر شیوه یه که بیت میوانه به گومانه که
بهینیته ژووری یا خود هیچ نه بیت بزانی ت کییه؛ به لام نیدی
ده رگا که چیدیکه نه کرایه وه و گریگور بیه ده ر چاوه ریوو.
زوو، کاتیک ده رگا کان داده خران هه مووان ده یانویست
بینه ژووری بو لای گریگور، نیستاش، له کاتیکدا یه کیک له
ده رگا کانی کرد بو وه وه و هه لبه ت نه وانی دیکه ش له

رہوتی ئەم رۆژەدا کرابووئەو، چیدی کەس نەدەهات و
کلێلەکانیش لە دیوی دەرەوئەو لەناو کونی کیلۆنەکەدا
بوون.

سەرەتا شەو درەنگ گلۆپی ژووری میوانەکە کوژینرایەو
و ئیستا بە ئاسانی بۆی دەرکەوت، کە دایک و باوک و
خوشکەکە ی هەتا درەنگ بەخەبەر مابوونەو، چونکە
وہکو ئیستا گوئی لی بوو، ھەمووان لە سەر نوکە پی
دوور کەوتنەو. ھەنووکە بە دلنیاپیەو ھەتا بەیانی چیدی
کەس نەدەهاتە لای گریگۆر؛ بەوپیە کاتیکی دریزی بو
بیرکردنەو لەبەردەستدا بوو، ئاخۆ چۆن یاسایەکی نوێ
بە ژیانی بدات. بەلام ژوورە بەتالە بەرزەکە ی، کە ناچار
بوو تیایدا بە تەختی لەسەر ئەرزەکە دریز بیت، دەیترساند
بیئەوہی بتوانیت بچیتە بنج و بناوانی ھۆکارەکە یەو،
چونکە ماوہی پینج سال بوو لەو ژوورەدا دەژیا- بە
وہچەرخانیکی نیمچە ناخودئاگایانە و زۆر شەرمەزارانە
پەلە ی کرد و خزییە ژیر قەنەفەکەوہ و لەو ی، ئەگەرچی
پشتی کەمیک فشاری لەسەر بوو و چیدی نەیدەتوانی
سەر بلند بکات، ھەستی بە ئاسوودە یەکی زۆر دەکرد و
پی ئەفسووس بوو، کە جەستە ی ئیجگار پانە ھەتا
بەتەواوہتی لەژیر قەنەفەکەدا جی بو خۆی بکاتەوہ.

سەرأسەری شەو لەویادا مایەوہ، کە بەشیک ی بە نیمچە
خەوتووی تیادا بەسەر برد و برسیتی یەکە ی چەندین جار
دایدەچلەکاندەوہ، بەلام بەشیکیشی لە خەم و ھیواگە لیکی

ليڏا به سهربرد، ڪه دهيانگه يانده ئه نجامي ئه وهى، ده بيت
هه لسوڪه وتي ئيستاهه ئارام بيت و له پي سهر و
ره چاوڪرتي زوري خيزانه كه يه وهه وهه نارهحه تيانه
ئاسانتر بڪات، ڪه بهم بارودوخه ئيستاي به شيوازيڪي
بيچارانه به سهر خيزانه كه يدا هينابوو.

هر به ياني زوو، هيشتا ده تگوت شه وهه، گريگور هه لي
ئه وهى هه بوو هيزي وهه بريارانه ئي تاقى بڪاته وهه، ڪه تازه
دابووني، چونڪه له دالانه كه وهه خوشڪه كه ئي ڪه شتيڪي
ته نڪي له به ردا بوو، ده رگاڪه ئي ڪرده وهه و به ته وسه وهه
چاوي له ژوورئ ڪرد. ده سته جي گريگوري نه دوزيه وهه،
به لام ڪاتيڪ له ژير قه نه فه ڪه دا هه ستي پي ڪرد و - خودايه،
خو ده بايه له شوينيڪي ژووره ڪه دا بيت، خو نه يتوانيبوو
بفريت - به شيويهه ڪه توقي ڪه ده سته جي بيئيه وهى خو
پي ڪونٽرول بڪريت ده رگاڪه ئي له ديوي ده ره وهه وهه
داخته وهه. به لام وهڪ ئه وهى له وهه لسوڪه وتي
په شيمان بيت، ده سته جي ده رگاڪه ئي سهر له نوي ڪرده وهه
و وهڪ ئه وهى لاي نه خوشيڪي سهخت يا خود ته نانهت
لاي غه ريبه يه ڪه بيت، له سهر نووڪي پي هاته ژوورئ.
گريگور هه تا ئاستي قه راغي قه نه فه ڪه سهرى ده ره هينابوو و
چاوڊيري ده ڪرد. ئاخو هه ستي پي ڪرديت ڪه گريگور
شيره ڪه ئي لئ ماوه ته وهه و له راستيدا به هيچ جوړيڪ له بهر
نه بووني برسبييه تي نبييه و ئاخو جوړه خواردنيڪي ديڪه ئي
بو ده هينايه ژوورئ، ڪه بو ئه م شياوتر بيت؟ ڪه

سه‌ر به خو ئه‌وه‌ی نه‌کردایه، ئه‌وا پینی باشتتر بوو له برسان
 بمریت وهک له‌وه‌ی ئاگاداری بکاته‌وه، ئه‌گه‌رچی ته‌واو
 تینی بو هاتبوو له‌ژیر قه‌نه‌فه‌که‌وه ده‌ر په‌ریت، خو‌ی
 فری‌داته به‌رپیی خوشکه‌که‌ی و داوای شتیکی خواردنی
 باشی لی بکات. به‌لام خوشکه‌که‌ی ده‌ستبه‌جی به
 سه‌رسورمانه‌وه هه‌ستی به‌قاپه‌پره‌که‌کرد که به
 چوارده‌وریدا ته‌نها که‌میک شیر ر‌ژابوو، ده‌ستبه‌جی
 قاپه‌که‌ی هه‌لگرته‌وه و بردییه‌ده‌ره‌وه، به‌ده‌ستی به‌تالیش
 نا، به‌لکو به‌پارچه‌په‌رۆیه‌ک. گریگور هه‌تا لوتکه‌بیئوقره
 بوو، ئاخو چی شتیکی له‌جیی ئه‌وه ده‌هینیت و
 هه‌مه‌جورترین خه‌یالی سه‌باره‌ت به‌وه ده‌هینا و ده‌برد.
 به‌لام هه‌رگیز له‌وه دلنیا نه‌بوو که خوشکه‌که‌ی له‌چاکی
 خویدا چی ده‌کرد. بو ئه‌وه‌ی زه‌وقی تا‌قی بکاته‌وه،
 هه‌لب‌ژارده‌یه‌کی ته‌واوی بو هینا، هه‌مووی له‌سه‌ر
 ر‌وژنامه‌یه‌کی کون بلاوکرده‌وه. سه‌وزه‌واتی کونی نیمچه
 گه‌نیوی تیادا بوو، ئیسقان که له‌ژه‌می ئیواره‌مابوو‌وه
 که سووسی سپی توند ده‌وری گرتبوو، چه‌ند ده‌نکیک
 کشمیش و باده‌م، پارچه‌یه‌ک په‌نیر، که گریگور خو‌ی پیش
 دوو ر‌وژ به‌بیتم له‌قه‌له‌می دابوو، سه‌مونیک‌کی وشک،
 سه‌مونیک‌کی سویرکراو که که‌ره‌ی پیوه‌سیواخ‌درا‌بوو.
 سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش به‌ته‌نیشته‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌وه
 قاپولکه‌یه‌کی قولی بو دانا، که ره‌نگ بوو یه‌که‌م و ئه‌خیر
 جاره‌کی بو گریگوری دیاریکردبیت، ئاوی له‌قاپولکه‌که

کردبوو. چونکه خوی هینده ههستی ناسک بوو دهیزانی
گریگور له پیش چاویدا ناخوات، زور به پهله دوور
کهوتهوه و تهناهت له پشت دەرگاکهوه کلیلهکهی بادا،
تاگو گریگور ههست بکات، که چونی دهویت ئاوها
ئاسووده بیت. کاتیک مهسهله کهوته سهر نان خواردن،
قاچه بچووکهکانی بلاوبوونهوه. دهبوو زامهکانیشی تهواو
چاک بووبیتنهوه، چیدیکه ههستی به بهربهست نهدهکرد.
سهری دهسورما و بیری دهکردهوه که مانگیک لهوهوبهر
به چهقویهک پهنجهی خوی بریبوو و زامهکهی ههتا
دوینیش ئازاری هاتبوو.

بیری دهکردهوه: «دهبیت ئیستا ههستیاریم کهمی
کردبیت؟» و به تهماحهوه پهئیرهکهی دهمژی، که له
هموو خواردنهکهی دیکه زیاتر گریگوری بهلای خویدا
راکیشابوو. به خیرایی و بیوچان و به چاوی
فرمیسکاویهوه، که له ئاسوودهییدا ئاویان کردبوو، پهئیر
و سهوزهوات و سۆسهکهی ههلوشی؛ به پیچهوانهوه
خواردمهنییه تازهکان تامیان خوش نهبوو، تهناهت
بهرگهی بۆنهکهشی نهدهگرتن و تهناهت ئه و شتانهشی
کهمیک لی دوورخستنهوه که دهیوسیت بیانخوات.

کاتیک خوشکهکهی بۆ ئاماژهدانی ئهوهی گریگور
بکشیتنهوه کلیلهکهی هیواش هیواش بادا، گریگور له میژ
بوو له هموو شتیک تهواو بووبوو و به تهمهلی له ههمان
جیگادا دریز بووبوو. دهستبهجی داچلهکی. ئهگهرچی

وهخت بوو خه و دهیبردهوه به پهله چووهوه ژیر
قهنهفهکه. بهلام جهنگیکی دهرونی بوو، تاکو بو ئه و
ماوهیهی خوشکهکهی له ژوورهکهیدا بوو، له ژیر
قهنهفهکه دا بمینیتتهوه، چونکه جهستهی به و خواردنه زوره
که میک خر ببوو و ئیدی له و تهنگیه دا به ئاسته م توانای
هه ناسه دانی هه بوو.

به هه ناسه برکیی کورتکورتتهوه چاوی که میک
دهرپه راندبوو و ته ماشای خوشکه هیچ نه زانه کهی ده کرد،
چون به گسکیک نهک ته نها بهر ماوه کان، به لکو ئه و
خواردنانه شی ده مالی که گریگور هیشتا هر دهستی
به ریان نه که وتبوو، وهک ئه وهی ئه وانesh هر به که لک
نه مابن، وهک چون به پهله پهلش هه مووی خسته
زبلدانیکه وه و به سه ره ته خته یهک دایخست و پاشان
هه مووی برده ده ری. له گه ل پشتی تیکرد گریگور له ژیر
قهنهفهکه به ده رکهوت و خوی کیشیاوه و خوی پف دا.

به و شیوهیه گریگور رۆژانه خواردنه کهی خوی
وه رده گرت، ژه میک به یانیان، کاتیک دایک و باوکی و کچه
خزمه تکاره که هیشتا نووستبوون و ژه می دووه هه میش
له پاش نانی نیوه رۆ، چونکه ئه و کاتیش دایک و باوکی بو
ساتیک ده خه وتن، کچه خزمه تکاره کهش له لایه ن
خوشکه که یه وه بو کرینی شتیک ده نیردرایه ده ری.
بیگومان ئه وانیش نه یانده ویست گریگور له برسا بمریت،
به لام رهنگبوو بهرگه ی ئه وه یان نه گرتایه که له دهنگو

زیاتر هیچ شتیکی دیکه سه بارهت به خواردنی گریگور
بزانی. له بهرئه وهی له گریگور حالی نه ده بوون و کهس
بیری له وه نه ده کرده وه، ته نانهت خوشکه که شی بیری له وه
نه ده کرده وه که گریگور له وان تیده گات، به و شیوهیه
ده بایه به وه رایبویریت که لیره و له وی گوی له هه ناسه
هه لکیشان و بانگیکی خوشکه که ی بیت له شه خسه پیروز
و موباره که کان. دواتر، کاتیک خوشکه که ی وهخت بوو
له سهر هه موو شته کان راده هات - بیگومان راهاتنی ته واو
هه رگیز کرده نه بوو - جارنا جاریک گریگور گوی له
تیبینییه که ده بوو، که مه به ستیکی دوستانه ی له پشته وه
بوو یا خود ده شیا به و شیوهیه ته فسیر بکریت، که گریگور
چاپوکانه خواردنه کانی نو شکر دایه، ده یگوت: «ئی ئه مرؤ
خواردنه که ی به دل بووه»، و له حاله تی پیچه وان هه دا، شتیکی
که زوو زوو دووباره ده بووه وه، غه مبارانه ده یگوت:
«دیسانه وه هیچی لی نه خواردووه.»

به لام له کاتیکدا گریگور نهیده توانی هه واله نوییه کان
بزانیته، چهند شتیکی له ژووره کانی ته نیشته وه ده بیست و
کاتیک گوی له دهنگیک ده بوو، ده سته جی ده رپویشته لای
دهرگای ئه و ژووره ی که دهنگه که ی لیوه ده هات و
ته واوی جهسته ی پیوه ده نووساند. به تایبه تی له سه ره تادا
گفتوگویه ک له ئارادا نه بوو، که به جوریک له جوره کان،
ئه گهرچی به نهینیش بوو بیت، سه بارهت به خوی نه بیت.
ماوه ی دوو رپوژ له سهر هه موو ژمه کان گوی له

راویژیگه لیک ده بوو، که ئاخو ده بایه ئیستا چون
هه لسوکه وت بکه، به لام له نیوان ژمه کانیشدا هه مان
باس تاووتوی ده کرا، چونکه هه رده م لانی که م دوو
ئه ندای خیزان له ماله وه بوون، هه لبه ت له به رئه وه ی
که س نه یده ویست به ته نها له ماله وه بیت و به هیچ
شیوه یه کیش نه ده کرا پیکرا مال به جیبه یلن. هه روه ها کچه
خزمه تکاره که ش له یه که م پوژدا- ئاشکرا نه بوو چی و
چه ندی سه باره ت به پروداوه که ده زانی- رویشتبوووه
سه ر ئه ژنو و تکای له دایکی گریگور کردبوو ده سته جی
ئیزی بدات و کاتیک پاش چاره گیک مالئاوایی کرد، به
فرمیسه که وه بو ئیزندانه که ی سوپاسی کردن، وه ک
سوپاسکردنیک بو چاکه یه کی گه وره، که لیره دا له گه لی
کراییت و بیئه وه ی داویان لیکردبیت سویندی خوارد،
که مترین شت لای یه ک که س نه درکینیت.

ئیستا ده بایه خوشکه که شی به ریکه وتن له گه ل دایکدا
چیشته لیبنیت، به لام ئه وه زه حمه تیکی زور نه بوو، چونکه
له وی نان زور نه ده خورا. گریگور چه ندین جار گوئی لی
ده بوو، که یه کیک فه رمانی به یه کیکی دی ده کرد نان
بخوات و هیچ وه لامیکی دیکه ی جگه له «سوپاس، تیرم»
یاخود شتیکی له و جوړه ی وه رنه ده گرته وه. ره نگ بوو
هیچیش نه خونه وه. زوو زوو خوشکه که ی له باوکی
ده پرسی، ئاخو نایه ویته بیریه ک بخواته وه و له دله وه
خوی ده خسته به رده ست که بو ی بهینیت و کاتیک باوکی

به بیده‌نگی ده‌مایه‌وه، ده‌یگوت ده‌شتوانیت خزمه‌تکاره‌که
بنیریت، تاوه‌کو هه‌موو گومانیک له میشکی باوکیدا
بنه‌بربکات، به‌لام ئیدی دواچار «نه‌خیر» یکی گه‌وره‌ی
ده‌گوت و چی دیکه باس له و مه‌سه‌له‌یه نه‌ده‌کرایه‌وه.
هه‌ر له ره‌وتی یه‌که‌م رۆژدا باوکی ته‌واوی دۆخه
داراییه‌کان و هیواکانی بۆ دایک و خوشکه‌که‌ی گریگۆر
خسته‌روو. جارناچاریک له‌سه‌ر میزه‌که هه‌لده‌ستا و له‌و
سندوقی حساباته‌یدا، که پینج سال له‌وه‌و به‌ر له‌پاش
شکسته‌هینانی له‌بازرگانی و به‌ریوه‌بردنی کوگا‌که‌دا
رزگاری کردبوو، پسوله‌یه‌ک یاخود ده‌فته‌ریکی مسۆده‌ی
ده‌رده‌هینا. گریگۆر گویی لیبوو، که چۆن قفله‌ ئالۆزه‌که‌ی
ده‌کرده‌وه و له‌پاش ده‌ره‌هینانی ئەو شته‌ی له‌دوای ده‌گه‌را
دایده‌خسته‌وه. ئەو روونکردنه‌وانه‌ی باوکی یه‌که‌م شتی
خۆش بوو، که گریگۆر له‌ساتی به‌ندییه‌که‌یه‌وه بیستبووی.
گریگۆر وایزانیبوو باوکی له‌و دوکانه‌وه هیچ شتیکی بۆ
نه‌ماوته‌وه، هیچ نه‌بیته‌ باوکی هیچ شتیکی پیچه‌وانه‌ی ئەو
بۆچوونه‌ی گریگۆری نه‌درکاندبوو، به‌لام ئیدی گریگۆریش
پرسیاری لی نه‌کردبوو. ئەوسات تاکه‌ خه‌می گریگۆر ئەوه
بوو، ئەوه‌ی له‌توانایدايه‌ بیکات، تاکو هه‌تا زووه‌ ئەو
کاره‌ساته‌بازرگانییه‌، که هه‌مووانی خسته‌بووه بیه‌یواییه‌کی
ته‌واوه‌وه، له‌بیر خیزانه‌که‌ی به‌ریته‌وه. به‌و شیوه‌یه
ئهوکات ناچار بوو بوو به‌گورپکی تایبه‌تییه‌وه ده‌ست به
کار بکات و له‌م‌رۆوه بۆ سبه‌ی له‌سه‌ربازیکه‌وه بووبوو

گهشتیاریک، که بیگومان بو پاره پهداکردن هه لگه لیکه
دیکه ی له بهر دهستدا بوو و کارهکانی له شیوهی
کۆمیسسیوندا ده بوونه پاره ی کاش، که ده توانرا له ماله وه
له سهر میزه که بخریته پیش ده می خیزانه سه راسیمه و
به ختداره که ی. سه رده میکی خوش بوو بوو، سه رده مانیک
که هه رگیز به و باقوبریقییه ی جارانیانه وه دوو پات
نه بوو بوونه وه، ئە گه رچی دواتر گریگۆر ئە و هه موو
پاره یه ی پهدا ده کرد، که له توانایدا بوو هه موو ئە رکه کانی
ته واوی خیزانه که له ئە ستۆ بگریت و له ئە ستۆشی
گرتبوو. ئیدی له سه ری راهاتبوون، خیزانه که و گریگۆر
خۆشی، به سوپاسه وه پاره که یان وه رده گرت، ئە میش به
خۆش حالیه وه پاره که ی پی ده به خشین، به لام چیدیکه
گه رموگورییه کی تاییه تی لی نه ده که وته وه. ته نها
خوشکه که ی به ینی له گه ل گریگۆردا نزیک مابووه وه،
پیلانیکی نه ینی گریگۆر بوو سالی داهاتوو خوشکه که ی،
که به پیچه وانه ی گریگۆره وه عاشقی موسیقا بوو و
ده یزانی که مانچه یه کی قه شه نگ بژهنیت، بنیریته زانستگای
موسیقا، بیئه وه ی حیساب بو ئە و مه سه ره فانه بکات که
ده بایه تیپچیت و ده کرا به شیوازیکی دیکه ئە و پارانه
پهدای بکاته وه. زوو زوو له کاتی مانه وه کورته خایه نه کانی
گریگۆر له شارد، له ناو گفتوگۆکاندا باس له زانستگای
موسیقی ده کرا، به لام هه میشه وه ک خه ونیکی خوش، که
بیر له هاتنه دی نه ده کرایه وه و دایک و باوکیان ته نانه ت